

Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Nye Borgerlige og Alternativet

om

Det fremadrettede behov for revision

Den 23. juni 2021

Langt størsteparten af danske virksomheder driver en sund og ordentlig forretning. De bygger deres virksomheder på dyder som tillid, ordentlighed og ansvarlighed, der kendetegner den danske samfundsmodel. Modellen sikrer både sund og lige konkurrence, samt høj tillid mellem erhvervsliv og det omkringliggende samfund. For de mange virksomheder, der spiller efter reglerne, skal det være nemt og enkelt at drive virksomhed i Danmark, så virksomhederne kan fokusere, på det de gør bedst – nemlig deres kerneforretning.

Samtidig skal det fåtal af virksomheder, der ikke ønsker at bidrage til den danske samfundsmodel, ikke kunne smygge sig uden om de fælles spilleregler uden mærkbare konsekvenser. Der skal derfor slås hårdt ned på virksomheder, der bevidst svindler og bryder reglerne gennem en effektiv kontrol- og tilsynsindsats.

På baggrund af Erhvervsstyrelsens undersøgelse og for at bekæmpe svindel og skatteunddragelse, er det aftalepartierne holdning, at flere virksomheder fremover skal forpligtes til at bruge en revisor med henblik på at styrke regelefterlevelsen hos virksomhederne og modvirke fejl i indberetning af årsrapporter, bogføringsrutiner og angivelsesfrister for skatte- og momsangivelser mv.

Bistand fra revisor kan hjælpe virksomhederne til at begå færre fejl i forbindelse med centrale opgaver, som udarbejdelse af årsregnskab og indberetninger til myndighederne. Revisorpligt¹ er hertil et centralt redskab til at sikre, at virksomhedernes årsregnskaber har den fornødne rigtighed og gennemsigtighed til gavn for investorer, interessenter, myndigheder og offentligheden generelt.

Tiltagene skal samtidig ikke være unødigt bebyrdende for de helt almindelige, ordentlige danske virksomheder, der spiller efter reglerne. Revisorinddragelse kan være omkostningsfuldt særligt for små selskaber, og derfor skal kravene, der pålægges de små virksomheder, stå mål med deres størrelse og risiko. Mindre virksomheder pålægges derfor ikke revisionspligt, men krav om inddragelse af revisorerklæring efter eget valg. Omvendt skal vi stille krav til virksomheder, som eksempelvis har en stor balancesum.

Revisorpligt kan dog ikke stå alene, da et selskabs første årsregnskab – og dermed revisors involvering - ofte først er aktuelt op til 23 mdr. efter stiftelsen. Derfor skal det være muligt at gribe ind over for virksomheder, før de har aflagt deres første årsregnskab, hvilket vil kunne bidrage til bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet, da det kan medvirke til at opfange de virksomheder, der bevidst forsøger at snyde sig uden om fælleskabets spilleregler. Endelig skal der ses på nye, risikobaserede kontroltiltag overfor bl.a. nystartede virksomheder, som supplerer kontrolpakken, som Folketinget vedtog 7. maj 2020.

På den baggrund er aftalepartierne enige om følgende:

¹ Forpligtigelse til at benytte sig af en revisorerklæring udarbejdet af en godkendt revisor.

1. Indførelse af krav om revisorerklæring efter eget valg for flere virksomheder i risikobrancher

Partierne er enige om at indføre krav om revisorerklæring efter eget valg for virksomheder i risikobrancher med en omsætning på 5-8 mio. kr. Ved at pålægge virksomheder, der i dag kan fravælge revision, pligt til at benytte sig af én af de fire forskellige typer revisorerklæringer på årsregnskabet, vil flere virksomheder bruge revisor fremover. Det ventes at medføre bedre efterlevelse af basale bogføringsrutiner og angivelsesfrister for skatte- og momsangivelser.

Der skal være balance mellem omkostningerne og den bedre regelefterlevelse, som følger af kravet om revisorerklæring. Risikobrancherne udvælges pba. data fra Skattestyrelsen, og omfatter brancher, hvor mange virksomheder laver fejl i skatte- og momsangivelserne, og ikke angiver skat og moms rettidigt. På den baggrund er der pt. identificeret 11 risikobrancher:

- Vejgodstransport
- Flytteforretninger
- Restauranter
- Pizzeriaer, grillbarer, isbarer mv.
- Event catering
- Anden restaurationsvirksomhed
- Caféer, værtshuse, diskoteker mv.
- Databehandling, webhosting og lignende serviceydelser
- Webportaler
- Engroshandel med personbiler, varebiler og minibusser
- Detailhandel med personbiler, varebiler og minibusser

Langt størstedelen af de omfattede virksomheder anvender allerede i dag revisor. Med kravet om revisorerklæring efter eget valg, vil risikoen for regnskabsfejl minimeres og bidrage til at styrke regelefterlevelsen og modvirke fejl i indberetning.

2. Revisionspligt for virksomheder med stor balancesum

Efter de gældende regler kan virksomheder i regnskabsklasse B fravælge revision, hvis de i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overstiger to af følgende tre størrelsesgrænser:

- 1) En nettoomsætning på 8 mio. kr.,
- 2) en balance på 4 mio. kr. og
- 3) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 12.

Partierne er enige om, at virksomheder, hvis balancesum overstiger 50 mio. kr. fremover ikke skal kunne fravælge revision, uanset at virksomheden ikke overstiger to af de tre

størrelsesgrænser for fravalg af revision. Initiativet pålægger dermed alle virksomheder med en meget stor balancesum revisionspligt.

I gruppen af virksomheder, der kan fravælge revision, forekommer virksomheder med meget store balancesummer, herunder holdingvirksomheder og virksomheder, som endnu ikke har påbegyndt deres aktiviteter. Værdien af selskabets aktiver vil kunne danne grundlag for kreditgivning eller anden fremmedfinansiering, hvorfor rigtigheden af værdierne har stor betydning.

Formålet med initiativet er bl.a. at imødekomme en risiko, som Erhvervsstyrelsen er blevet opmærksom på i forbindelse med kontrollen af virksomhedernes årsregnskaber. Her har man konstateret, at der er risiko for, at værdiansættelsen af aktiverne er pustet kunstigt op formentligt med henblik på at opnå kreditter (kreditsvindler) eller at tiltrække anden fremmedkapital.

Erhvervsstyrelsen estimerer, at der i dag findes ca. 4.500 virksomheder med en balance-sum over 50 mio. kr. Heraf benytter ca. 75 virksomheder ikke revisorbistand, mens ca. 350 virksomheder har en anden erklæring end revision/udvidet gennemgang. Det bemærkes derfor, at langt størstedelen af de 4.500 omfattede virksomheder allerede lever op til et krav om revision af årsregnskabet. Med initiativet vil alle 4.500 virksomheder pålægges revisionspligt - herunder dem der hidtil har valgt det frivilligt.

3. Skærpet kontrol med virksomheders overholdelse af selskabs-, bogførings- og regnskabslovgivningen

Partierne er enige om at styrke kontrollen med virksomhedernes overholdelse af selskabs-, - bogførings-, - og regnskabslovgivningen. Partierne er endvidere enige om, at det er vigtigt, at selskaber tages under konkursbehandling efter samme kriterier, uanset hvor i landet selskabet hører hjemme.

Med initiativet sikres det, at Erhvervsstyrelsen kan gennemføre en kontrol af bogføringen i nyregistrerede og ikke-reviderede virksomheder, og at der indføres skærpede regler, der sikrer mod virksomheders misbrug af fravalg af revision. Mere specifikt indebærer initiativet:

- a) Skærpede regler, der dæmper op for misbrug af fravalg af revision
- b) Bogføringskontrol

a) Skærpede regler, der dæmper op for misbrug af fravalg af revision

De nuværende værktøjer mod økonomisk svindel skal suppleres. De nuværende værktøjer omfatter bl.a. Skatteforvaltningens fremrykkede svigsbekæmpelse, hvor potentielle svigvirksomheder nægtes registrering for skatte- og afgiftspligter, samt Skatteforvaltningens mulighed for krav om sikkerhedsstillelse, forkortet afregning eller nægtelse af registrering over for konkursryttere og dårlige betalere.

En skærpelse af den risikobaserede kontrol vil give mulighed for at indføre revisionspligt for selskaber med en væsentligt forøget risiko for økonomisk svindel og misbrug. Sådanne selskaber kan fremadrettet ikke fravælge revision, hvis selskabet eller personer, som har bestemmende indflydelse over selskabet, har modtaget dom eller accepteret et bødeforlæg for overtrædelse af hvidvaskloven, eller hvis en person i ledelsen inden for de seneste to år har været optaget i konkurskarantæneregisteret. Endvidere foreslås det, at Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at pålægge revision for et selskab, hvis styrelsen konstaterer væsentlige fejl og mangler i bogføringen.

b) Indførsel af bogføringskontrol

Erhvervsstyrelsen får hjemmel til at kræve oplysninger og dokumentation om bogføring fra hhv. nyregistrerede virksomheder og virksomheder, som har fravalgt revision. Erhvervsstyrelsen kan endvidere kræve, at virksomheden indsender en erklæring afgivet af en uafhængig godkendt revisor om virksomhedens bogføring, såfremt svarene fra virksomheden sandsynliggør, at der kan være risiko for overtrædelser af bogføringsloven, eller hvis styrelsen på grundlag af de foreliggende indikatorer vurderer, at der kan være risiko for overtrædelser af bogføringspligten. Hvis erklæringen fra revisor påviser grove fejl og mangler, kan styrelsen påbyde virksomheden at forbedre bogføringen eller pålægge virksomheden revisionspligt. Erhvervsstyrelsen kan oversende virksomheden til tvangsopløsning, hvis et påbud om forbedring ikke efterleves.

Opklaring af en overtrædelse af bogføringsloven afhænger med de nuværende regler i høj grad af revisors inddragelse. Med den øgede bogføringskontrol vil Erhvervsstyrelsen få markant skærpede sanktionsmuligheder, da styrelsen ikke tidligere har haft mulighed for at pågribe svindelvirksomheder i deres tidligste stadie. Initiativet vil således medføre, at det, uafhængigt af revisor, bliver muligt at opdage misligholdt bogføring, hvorfor flere virksomheder vil risikere at blive pålagt krav om revision og i sidste ende blive tvangsopløst, hvis de ikke bogfører korrekt.

Tvangsopløsning af virksomheder er en mere effektiv konsekvens på erhvervsområdet end eksempelvis bøder, da tvangsopløsning fuldstændigt stopper virksomhedens ulovlige aktiviteter.

Med tiltaget får Erhvervsstyrelsen således hjemmel til at foretage en risikobaseret kontrolindsats, inden en virksomheds årsrapport er indberettet til styrelsen, og dermed få stoppet eventuelle ulovligheder. Som eksempel kan tiltaget være med til at få stoppet de personer, som massetifter selskaber, men sjældent får aflagt årsregnskab. Udvælgelsen af virksomhederne er risikobaseret og er derfor rettet mod de tilfælde, hvor der er øget sandsynlighed for overtrædelser.

Bogføringsloven indeholder bl.a. krav om, at virksomheder løbende skal bogføre, og at virksomhederne skal opbevare sit regnskabsmateriale på betryggende vis i mindst 5 år. Hvis en virksomhed overtræder bogføringsloven, fx fordi virksomheden slet ikke har bogført, eller hvis bogføringen er meget mangelfuld, kan virksomhedens ledelse idømmes en bøde. Ved særligt grove overtrædelser kan der straffes med bøde eller fængsel i

indtil 1 år og 6 måneder. Det er imidlertid også en stor udfordring, at bogføringsmateriale forsvinder, så det slet ikke er muligt at kontrollere, om bogføringen er sket korrekt. Aftalepartierne er enige om, at det er vigtigt, at kravet til opbevaring også reelt sikrer relevante kontrolmyndigheders adgang til regnskabsmaterialet. Der er således enighed om, at kontrollen styrkes ved at indføre skærpede krav til opbevaring af regnskabsmaterialet. Det kan fx være gennem øget brug af digital opbevaring, bogføring eller krav om en sikkerhedskopi af regnskabsmaterialet, så det ikke længere er muligt at bortskaffe materialet uden konsekvenser. Samtidig er aftalepartierne enige om at skærpe sanktionerne for pligten til at opbevare regnskabsmateriale i form af højere bøder.

Aftalepartierne noterer sig, at de økonomiske rammer for den skærpede kontrol med virksomheders overholdelse af selskabs-, bogførings- og regnskabslovgivningen er tilvejebragt i forbindelse med *Finansloven* for 2020. Regeringen, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten og Alternativet indgik aftale om denne.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen har en række reaktionsmuligheder i dag, hvis den konstaterer, at regnskabsmateriale mv. hos den skattepligtige er utilstrækkeligt eller ikke bliver indsendt. Fx kan Skatteforvaltningen - når betingelserne herfor er opfyldt - foretage en skønsmæssig ansættelse af den skattepligtige indkomst, hvis regnskabsmateriale mv., der kan danne grundlag for ansættelsen, ikke indsendes, jf. skattekontrollovens § 74. Desuden bemærkes, at Folketinget netop har vedtaget et lovforslag (L 137), der vil give mulighed for at pålægge virksomheder bødestraf, hvis de ikke indsender regnskabsmateriale mv., efter Skatteforvaltningen har anmodet herom.

Aftalepartierne er enige om at skærpe sanktionerne ved svigsvirksomhed. Der ses derfor på muligheder for at indføre regler om personlig hæftelse i tilfælde, hvor der er tale om svig. I forhold til stråmandsvirksomhed vil det medføre, at der indføres personlig hæftelse for de bagmænd, der indsætter og/eller anvender stråmænd i et selskab. Med henblik på at modvirke svig, vil der endvidere ses på muligheder for at indføre personlig hæftelse for ledelsen, når et selskab sendes til tvangsopløsning som følge af grove overtrædelser af fx selskabslovgivningen og bogføringsloven. Det vil være med til at sikre, at ledelsen stilles til ansvar for svigsvirksomhed. I denne sammenhæng opfattes grove overtrædelser som værende situationer, hvor ledelsen i et selskab undlader at opfylde sine forpligtelser ved ikke at efterkomme påbud, eksempelvis et påbud om at registrere reelle ejere.

Partierne noterer sig, at Skatteministeriet som led i *aftale om en styrket skattekontrol* fra april 2020 har nedsat en arbejdsgruppe med det formål at kortlægge, hvilke fejltyper der er de mest hyppige hos virksomhederne og på den baggrund præsentere mulige initiativer, der kan mindske antallet af fejl. Resultaterne af arbejdsgruppens kortlægning drøftes senere i 2021.

Partierne noterer sig, at Erhvervsstyrelsen ligeledes har nedsat en teknisk arbejdsgruppe, som har til formål at gennemgå bogføringsloven. Aftalepartierne er enige om, at denne

bl.a. skal have et særskilt fokus på henholdsvis forenklinger, der skal understøtte en højere regelefterlevelse hos virksomheder, der ubevidst laver fejl, samt skærpselser, der skal understøtte, at relevante myndigheder effektivt kan håndhæve og sanktionere overtrædelser. Det forventes, at arbejdsgruppen afrapporterer i september 2021.

Partierne noterer sig yderligere, at Skatteministeriet også som led i *aftale om en styrket skattekontrol* har nedsat arbejdsgruppe, der gennemgår eksisterende sanktions hjemler i Skattestyrelsen og identificerer eventuelle områder, hvor brug af eksisterende sanktioner kan skærpes, eller hvor Skattestyrelsen med fordel kan gives nye sanktionsmuligheder. Resultaterne af arbejdsgruppens arbejde drøftes senere i 2021.

Partierne noter sig endeligt, at Skatteministeriet har igangsat et arbejde med at afdække mulighederne for at styrke indsatsen mod skatteøkonomisk kriminalitet. Der vil bl.a. blive set på muligheder for styrket myndighedssamarbejde, herunder i forhold til mere intelligent brug af data og hurtigere reaktion mod svindel.

4. Lettelser for sunde og regelrette virksomheder

Aftalepartierne er enige om at udskyde Erhvervsstyrelsens frist for indberetning af årsrapporter med en måned mhp. at ensrette fristen med Skatteforvaltningens frist for oplysningsskemaet (tidligere selvangivelse). En sammenlægning af fristerne vil kunne lempe det administrative arbejde forbundet med særligt små virksomheders indberetning af årsrapporter og oplysningsskemaet, eller vil kunne opleves som en forenkling, da de kun vil skulle huske og forholde sig til én frist.

Aftalepartierne er ligeledes enige om at følge en anbefaling fra Erhvervslivets EU- og Regelforum vedr. fjernelse af kontantpligten i B2B-handel. Håndtering af kontanter kan for mange B2B virksomheder være forbundet med et betydeligt ressourceforbrug og opleves som omkostningstungt i praksis, hvorfor det skal være valgfrit for disse virksomheder, om de vil tage imod kontanter. Forslaget vil være byrdelettende for B2B-butikkerne og vil samtidig kunne bidrage til at mindske eventuel risiko for hvidvask i grossistledet.

De administrative byrder, der vil være forbundet med at indføre krav om revision for virksomheder med stor balancesum og revisorpligt for virksomheder i risikobrancher vil kunne opvejes af dels en fjernelse af kontantpligten i B2B-handel og dels en forenkling ved at ensrette fristerne for indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen og oplysningsskemaet til Skatteforvaltningen, idet kompleksiteten for virksomhederne ved at skulle forholde sig til flere frister reduceres. De erhvervsøkonomiske omkostninger forbundet med de fremlagte initiativer vil særligt ramme de mindre virksomheder (regnskabsklasse B), og det forventes, at det også særligt er de mindre virksomheder, der i praksis vil mærke forenklingerne vedr. ændring af regler om kontantpligten og indberetningsfristerne.

5. Økonomiske konsekvenser

Revisor- og revisionspligt ændrer ikke i sig selv på skatte- og afgiftsgrundlaget i selskaber, der naturligvis skal afregne korrekt, uanset om virksomheden er underlagt revisionspligt eller ej. Dermed vil en ændring af revisor- og revisionspligten ikke umiddelbart påvirke provenuet. Revisor- og revisionspligt kan dog trække i retning af øget regelefterlevelsen ift. korrekt afregning af bl.a. selskabsskat og moms og dermed i retningen af et merprovenu. Baggrunden herfor kunne være, at revisor- og revisionspligt mindsker risikoen for fejl – bevidste eller som følge af manglende kendskab til skatte- og afgiftsreglerne. Det potentielle provenu ved at pålægge mindre virksomheder revisor- eller revisionspligt vil dog være begrænset, bl.a. som følge af, at det er en mindre gruppe virksomheder, der omfattes af initiativet.

6. Videre proces

Der er tale om en stemmeaftale.

Aftalepartierne er enige om at mødes 2 år efter lovens ikrafttræden for at drøfte udviklingen på området, herunder om der på baggrund af Skattestyrelsens nyeste viden om regelefterlevelsen er behov for en revidering af, hvilke risikobrancher der skal være omfattet af initiativ 1, om indførelse af krav om revisorerklæring efter eget valg for flere virksomheder i risikobrancher, således at de mest risikofyldte brancher omfattes af initiativet. Der vil i den forbindelse blive udarbejdet et oplæg til aftalepartierne om, hvilke risikobrancher der på baggrund af det objektive, konstaterbare grundlag foreslås omfattet af kravet. Det er derefter tanken, at risikobrancherne vil blive revideret hvert andet år, i takt med at Skattestyrelsen får ny viden om regelefterlevelsen. Det skal sikre, at de mest risikofyldte brancher løbende omfattes af initiativet. Partierne noterer sig ydermere, at regeringen har igangsat et arbejde for at afklare eventuelle smuthuller ved kategorierne for risikobrancher.

Aftalepartierne er ydermere enige om at igangsætte et arbejde i regi af Erhvervsstyrelsen i det kommende folketingsår, der undersøger flere forskellige former for risikofaktorer. Formålet er at skabe grundlag for en langsigtet model for at anvende risikofaktorer som grundlag for at udsøge selskaber på baggrund af risiko og væsentlighed, for på den måde at målrette kontrolindsatsen mod de selskaber, der har problemer med at efterleve reglerne.

Der vil endvidere i 2023 blive gennemført en vurdering af effekten af initiativ 3 om skærpet kontrol med virksomheders overholdelse af selskabs-, bogførings- og regnskabslovgivningen mhp. at hvorvidt initiativet skal forlænges eller om den digitale udvikling på bogføringsområdet muliggør alternative løsninger.